

Köszöntelek Benneteket 2021 Húsvét vigíliáján Jézus köszöntésével: **Békesség nektek!** A feldúlt tanítványoknak nem éppen volt kedvükre való ez a köszöntés, amint azt hiszem számunkra sem. A **nyitott sír** és a **nyitott sírok** nem éppen megnyugtatók, még ha a feltámadásról szól is a rege.

Ne vágjunk a dolgok elébe, inkább vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, hogy bajainkban mit tettünk jól és mit rosszul, és **bánjuk meg** azt, ami rossz volt... Szeressen minket a mi Istenünk, és segítsen megtalálnunk lelki békénket...

Ének: Kyrie...

Imádkozzunk! Istenünk, aki olyan világot teremtettél, amelyben az **élet és halál** párharcot vív, és a halál győzelme kézzelfogható, az életé pedig láthatatlan, ne ródd fel nekünk bűnül, ha nem értünk Téged. Oszlasd el zavarunkat, akiről még mindig hisszük, hogy élsz és szeretsz...

Evangélium (Mk 16, 1-8.)

Amikor elmúlt a szombat, Mária Magdolna, Mária, Jakab anyja, és Szalome illatszereket vásároltak, s elmentek, hogy bebalzsamozzák. A hét első napján kora reggel, napkeltekor kimentek a sírhoz. Egymás közt így beszélgettek: „Ki fogja elhengeríteni a követ a sír bejárata elől?” De amikor odanéztek, látták, hogy a kő el van hengerítve, jóllehet igen nagy volt. Amint bementek a sírba, jobbról egy fehér ruhába öltözött ifjút láttak, amint ott ült. Megrémültek. De az megszólította őket: „Ne féljete! Ti a keresztre feszített názáreti Jézust keressétek. Feltámadt, nincs itt! Nézzétek, itt a hely ahová tették! De siessetek, mondjátok meg tanítványainak és Péternek: Előttetek megy Galileába, ott majd látjátok, amint mondta nektek.” Erre kijöttek a sírből és elfutottak, mert félelem és szorongás vett rajtuk erőt. Félelmükben senkinek sem szóltak semmiről.

A bevezetőben a nyitott sírról és a nyitott sírokról beszéltem. A nyitott sír, amely megrémítette az asszonyokat **Jézus sírja**, amiről most hallottunk; a nyitott sírok, melyekről beszélni szeretnék, melyek ott tátonganak az egész világon, a **koronás vírus** áldozatainak sírjai. A Jézus sírjának története hepiendes történet, de lesz-e happy end(ing) a koronás vírus történet végén? Lesz-e egyáltalán vége?

1) A nyitott sír

Jézus passiója nem igen ráz meg ma már senkit. A Mester szenvedéstörténete egy passiójátékká silányult, papok próbálják dramatizálni Nagyböjt idején a szegény Jézus sorsát. Színházi játék mindez talán nekünk is, nem úgy, mint a tanítványoknak, a férfi csoportnak, és az asszonyoknak, a női csoportnak.

A passió egy teológiai tételről, a **megváltásról** szól. Arról, hogy vér árán lettünk megváltva, nem Jézus, hanem a Krisztus vére árán, ami nagy különbség. Hisz Jézus egy csóró zsidó gyerek, Krisztus pedig a hatalmas Isten Fia. A húsvéti hit nem arról szól, hogy egy valakinek fia, barátja, rokona meghalt és eltemették, hanem arról, hogy az Isten fia meghalt, eltemették és hogy **feltámadt dicsőségesen**. Hiszen az Isten fia nem egyszerű kómából ébredt fel, hanem az egész Teremtést felrúgó hatalmas Isten lép közbe az ő egyszülött Fiáért. Ez bizony **nagy-nagy hepiend**. Ezt lehet sikerrel hirdetni Pálnak, Jánosnak, a Tizenkettőnek.

Jól van ez így. Hiszen ez valami nagy eszme és **imádni való** gondolat. Ehhez képest egy **szeretetet** prédikáló ács legény nem rúghat labdába a Földön. Miért is? Mert olyan hepiend nincs, hogy egyszer az egész emberiség egymás nyakába ugrik és öleli, csókolja egymást. Annál is inkább, mert egy koronás vírus meg fogja akadályozni.

2) A nyitott sírok

Helyben vagyunk.

Egy éve **Bergamo** hullahegyei sokkoltak, és sokkoltalak vele Titeket is. Most nem tudom megállni, hogy elmondjam egy filmélményemet. A Nagyszombat szót ütöttem be a gépembe és még az is ezt a filmet hozta elő. Nagyszombat megye ugyanis Csallóközben van (Szlovákia), és **Dunaszerdahely** egy kis városka a megyében, ahol egy kis kórház is van.

Ebbe a kórházba vezetett be a kamera, és feltárta mindazt a borzalmat, amit elszünetnek emberek, amíg naponként hárman a lélegeztetőgépről és az intenzívosztályról a nyitott sírba mennek. Naponta három embert eszik a sír, csak úgy falja a hullákat, vagy a hamvakat, melyeket előbb a krematóriumok hamuvá égetnek.

Aki még lélegzik, a takaró alól válaszol a doktor kérdésére. Borzalmas hallani a hangját: „**Nem akarnék meghalni még, doktor úr**”. Másnap halott volt. Egy ágyszélén ülő ember így háborog: „**Eladó voltam a boltban**. És maszk nélkül jöttek az emberek. Kérdeztem tőlük, hol a maszk. Az asszony azt mondta, otthon felejtettem. Mondtam, hogy menjen haza érte. Nem ment. Én itt vagyok”.

Az **orvos** elmondta, hogy a temetésekről, esküvőkről, a családi ünnepekről jönnek a paciensek. És sorban halnak meg az emberek. A **főnővér** magából kikelve mondja: „Nem hiszik el, nem hiszik el, csak ha meghal valaki a családból, hogy miről van szó. De akkor már késő!”... Nem folytatom, a szlovákiai magyar film megnézhető...

3) A feltámadás

Nagyszombat a mi szokásos húsvéti ünnepünk. Ez a nap ugyan Jézus **sírban nyugvásának** napja, de a **virrasztásé** is. Várjuk a hajnalt, várjuk a hepiendet, a feltámadást. Vigasztaljuk magunkat, hogy ugyan semmi biztosat nem tudhatunk a halál utánról, csak hihetünk róla valamit. A legtöbb az, amire megoldásként **Pál** testvér hibázott rá a „**szeretet himnuszában**”: „**Van a hit, a remény, meg a szeretet, ez a három. De közülük a legnagyobb a szeretet!**” (1Kor 13,13). Mert a hit és remény csak **vágy**, de a szeretet az valóság, **tapasztalat!**

Mi, mit tűzzünk ki egy tavalyi húsvét **Bergamói** hullahegyei, és a mostani húsvét **dunaszerdahelyi** filmbemutatója után a következő évek Húsvétjainak hepiendjeként?

Nem az a kérdés, hogy mit higgyünk a feltámadásról, nem is az, hogy miben reménykedjünk, hanem az, hogy **mit tegyünk**? Ezt nem tudja nekünk senki szájba rágni, ezt nekünk magunknak kell kitalálni. Lehetőleg addig, amíg el nem nyel minket is a sír!

--- **Boldog feltámadást!**

[Kovács László online prédikációja
elhangzott 2021. április 3-án]